

Κάτι γίνεται
στην οδό Καλλιδόντη...

Τα γενέθλια του Τιγράκη

2^ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου Β' τάξη

Εισαγωγή

Η Β' τάξη του 2ου Δημοτικού Σχολείου Κορίνθου, κατά το σχολικό έτος 2011 – 2012, στα πλαίσια του μαθήματος της Ευέλικτης Ζώνης υλοποίησε δύο προγράμματα Αγωγής Υγείας. Το πρώτο ήταν σχετικό με τη στοματική υγιεινή και το δεύτερο με τη διατροφή.

Μία από τις δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν κατά το χρονικό αυτό διάστημα ήταν και η συγγραφή δύο παραμυθιών από τα παιδιά των δύο τμημάτων.

Τα δύο παραμύθια βασίστηκαν στις ιδέες των μαθητών και καταγράφηκαν από τις δασκάλες των τμημάτων Β'1 και Β'2. Έπειτα με τη συνεργασία και της δασκάλας των Εικαστικών, κας Μαρίας Τριανταφυλλίδου, τα παιδιά ζωγράφισαν τις αντίστοιχες σκηνές των παραμυθιών. Αποτέλεσμα αυτών των εργασιών είναι η δημιουργία αυτού του βιβλίου.

Οι δασκάλες

Β'1 Ελευθερία Μαγγίνα
Β'2 Αικατερίνη Αναργύρου

**Η δασκάλα
των Εικαστικών**

Μαρία Τριανταφυλλίδου

**Ο Διευθυντής
του Σχολείου**

Αλέξανδρος Αντωνίου

Τα ονόματα των παιδιών της Β' τάξης

B1

Αγραφιώτη Αναστασία Γιαννούλα
Ανδρικόπουλος Γεώργιος
Βαρβεράκη Σοφία
Βέλα Κέβι
Βουτσάς Χρήστος
Βύρλα Κωνσταντίνα – Ασημίνα
Γεώργαρη Παναγιώρα
Γεωργόπουλος Χαράλαμπος
Γκιώνης Λάμπρος
Γραβάνη Σπυριδούλα
Δούκα Ολυμπία
Ζαχαριάς Παναγιώτης
Ιωάννου Χαράλαμπος
Κακούρος Παναγιώτης
Καλιαφέτης Ευάγγελος
Καρακάση Υπαπαντή
Μαρινάι Ελεάνα
Μπινιάρης Οδυσσέας – Κων/νος
Μπουρνάζος Ιωάννης
Πλωμαρίτης Γεώργιος
Πρέντη Θεμιστοκλής
Χαλκή Φωτεινή

B2

Καρπούζου Μυρτώ
Κατρά Παναγιώτα
Κεβάνι Φάικ
Κλεπετσάνη Ευαγγελία
Κόκκινος Τριαντάφυλλος
Κουγιούρης Παναγιώτης
Κοφαχειλή Παναγιώτης
Μελέτη Αγγελική
Μερσιλάρι Ανιέζα
Μουρούτσος Σταύρος
Μπαμπάι Ντάνιελ
Μπεθάνης Ιωάννης
Νικολάου Ορέστης
Ξύδη Αναστασία
Παπαγεωργίου Άννα
Παπασταμόπουλος Βασίλειος
Ρουμελιώτης Παντελής
Σελλάς Αλέξανδρος
Τριάντος Αθανάσιος
Τσαντήλα Σοφία – Άννα
Χουσαλάς Απόστολος
Ταρτακούτσα Αλιν - Κοστελ

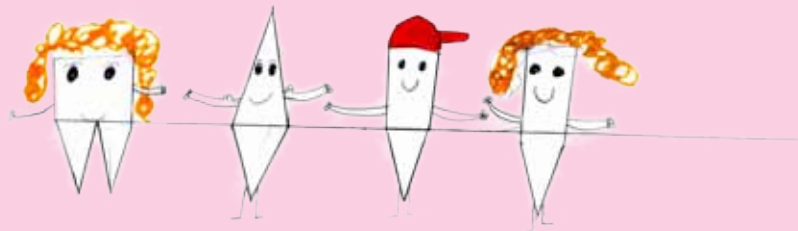
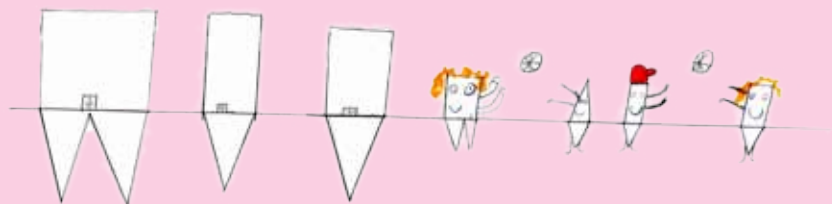

Κάτι γίνεται
στην οδό Καλλιδόντη...

31

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια ολόλευκη, ευωδιαστή γειτονιά με ροζ σπιτάκια, στην οδό Καλλιδόνη, ζούσαν μαζί με πολλά άλλα δοντάκια- ίσως με άλλα είκοσι οκτώ, ίσως με λιγότερα- τέσσερις καλοί φίλοι.

Η Ζούλα Τραπεζούλα

Ο Νώντας Κυνόδοντας και τα διδυμάκια ο Σωτηράκης και η Μορφούλα Κοπτηράκη

Ήταν η Ζούλα Τραπεζούλα που έμενε στο τέλος της γειτονιάς, ο Νώντας Κυνόδοντας και τα διδυμάκια ο Σωτηράκης και η Μορφούλα Κοπτηράκη που έμεναν στην αρχή της οδού Καλλιδόντη. Οι τέσσερις φίλοι μας ήταν πολύ αγαπημένοι και έπαιζαν συνέχεια μαζί.

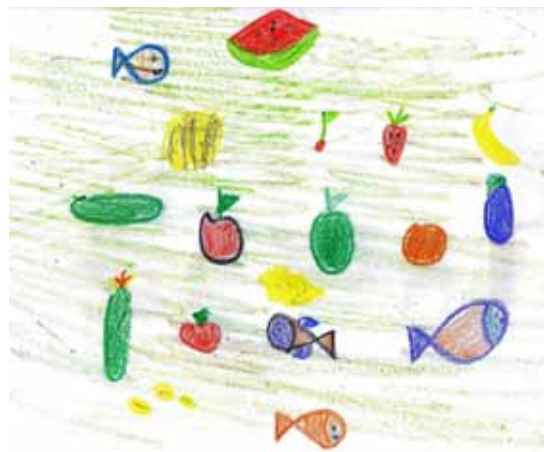

Η δασκάλα τους η Σίτσα Οδοντοβουρσίτσα μάθαινε σε όλα τα δοντάκια τι έπρεπε να τρώνε για να είναι πάντα δυνατά και γερά. Η Ζούλα Τραπεζούλα άκουγε πολύ προσεκτικά την κυρία της και φρόντιζε να κάνει πάντα αυτά που τους μάθαινε.

Έτσι, λοιπόν όταν έρχονταν μεγάλες μπουκιές από τυρί, φρέσκο ψάρι, λαχταριστή πράσινη σαλάτα και ώριμα ζουμερά φρούτα μαζί με γερές γουλιές φρέσκο αγελαδινό γάλα, η Ζούλα Τραπεζούλα καθώς ήταν καλοφαγού και λαίμαργη, ξετρελαινόταν από τη χαρά της και τα έτρωγε όλα.

- Μμ! Τι νοστιμιά! Θέλω να τα φάω όλα! έλεγε συχνά.

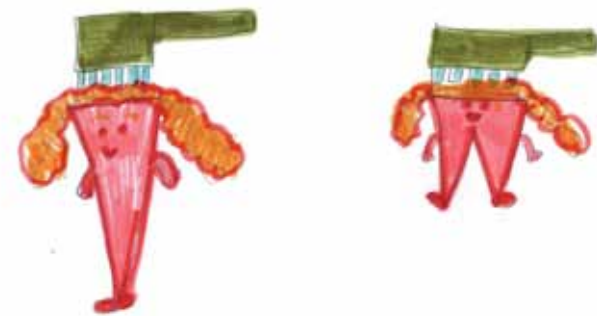
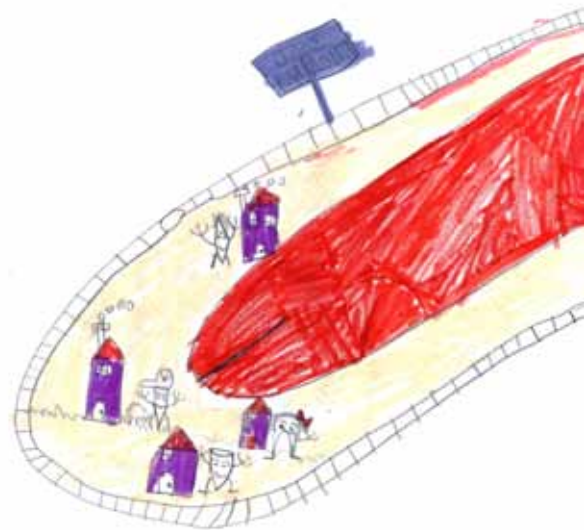
Ο Σωτηράκης και η Μορφούλα Κοπηράκη, που πρόσεχαν πολύ τη σιλουέτα τους, έτρωγαν κι αυτοί από όλα αλλά πάντα με μέτρο.

Όσο για τον Νώντα Κυνόδοντα... Ε!.. αυτός έβαζε όλη του τη δύναμη όταν χρειαζόταν να κόψει κανένα γερό κομμάτι από ψητό κρέας και πάντα καυχιόταν λέγοντας:

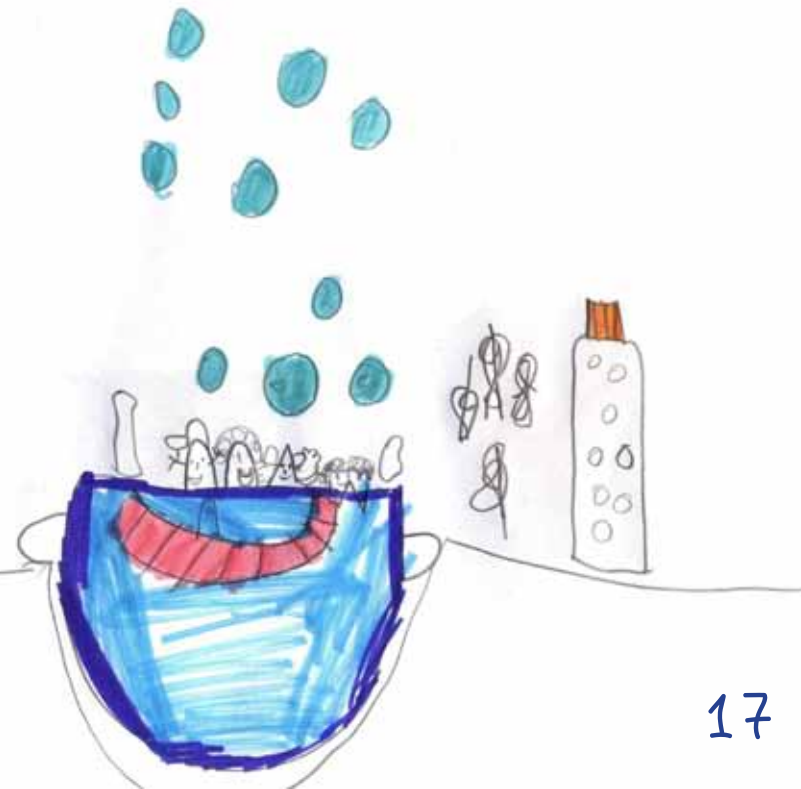
- Έι! Κοπάξτε με πόσο δυνατός είμαι!!!

Κάθε πρωί και κάθε βράδυ η κυρία τους η Σίτσα Οδοντοβουρσίτσα περνούσε από κάθε σπίτι της γειτονιάς και μάθαινε στους μικρούς μαθητές της πώς να πλένονται σωστά για να παραμένουν πάντα καθαροί και αστραφτεροί.

Χρησιμοποιούσε μια κρέμα απαλή, μυρωδάτη που έκανε πολλές σαπουνόφουσκες. Άρχιζε να τους πλένει πρώτα τα ποδαράκια τους, έπειτα ανέβαινε στις στρογγυλές κοιλιτσες τους, ύστερα στην πλάτη τους και τέλος έπλενε τα κεφαλάκια τους.

Πόσο πολύ τους άρεσε!!
Αφού να φανταστείτε τυλιγμένοι μέσα στις
σαπουνάδες τραγουδούσαν χαρούμενα:

Είμαστε όμορφοι πολύ
καθαροί κι αστραφτεροί!
Είμαστε δόντια γερά
δυνατά και κοφτερά!

Όμως με τον καιρό ο Νώντας Κυνόδοντας άρχισε
να βαριέται κάθε μέρα όλη αυτή τη διαδικασία και
άρχισε να γκρινιάζει.

ΜΥΣΤΑΖΩ!
ΑΛΛΗ ΦΟΡΑ
ΣΙΤΣΑ

Τα πρωινά που τον
επισκεπτόταν η κυρία
του χασμουριόταν κι
έλεγε:

- Α! δεν θέλω να
πλυθώ! Νυστάζω τόσο
πολύ!

Τα βράδια πάλι
έλεγε:

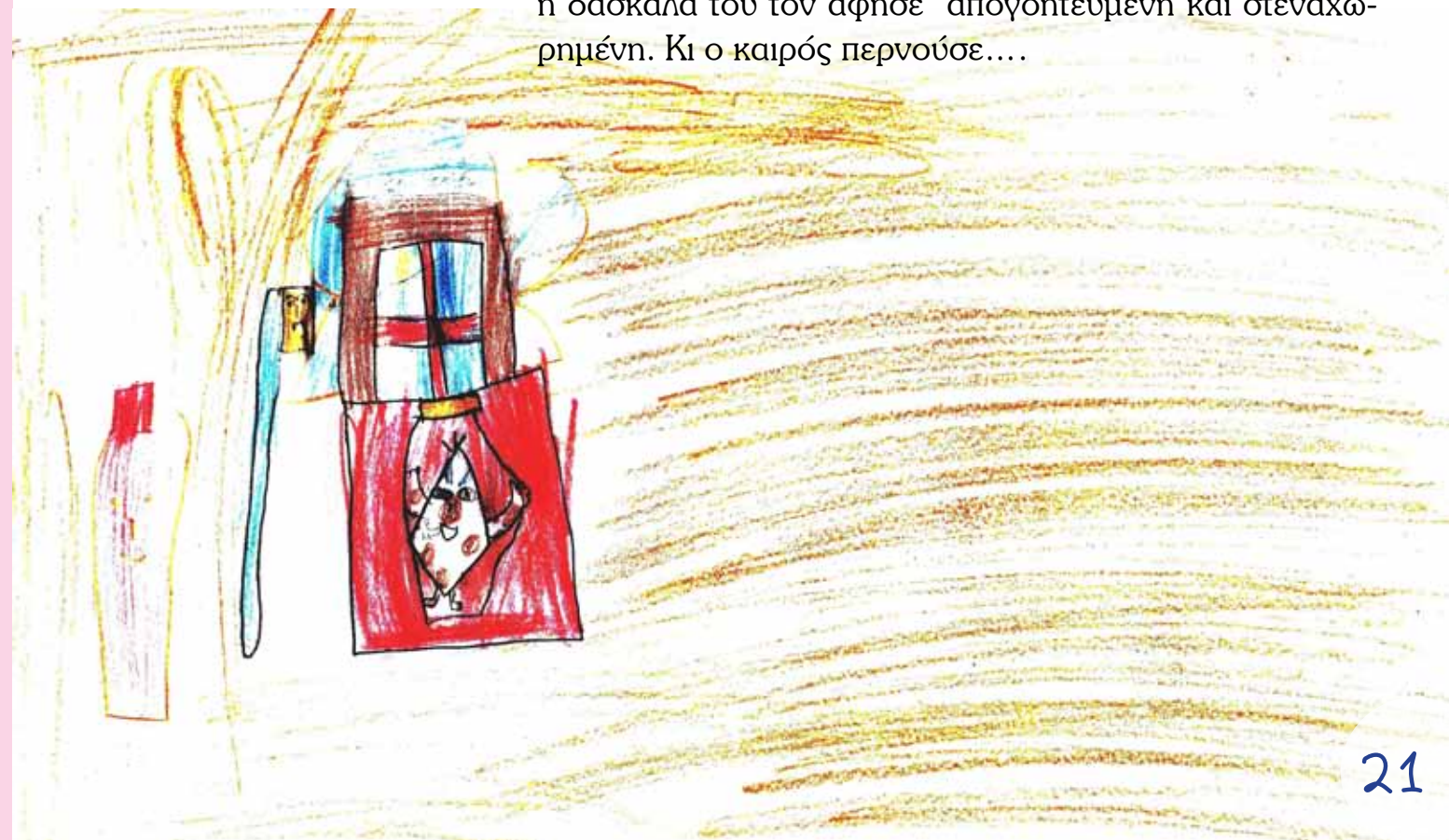
- Ωχ! Πάλι; Δεν
θέλω! Είμαι κουρα-
σμένος και θέλω να
κοιμηθώ.

Άστε με!

- Μα έλα, Νώντα, άσε τα κόλπα. Δε μπορείς να μείνεις βρόμικος. Θα αρρωστήσεις και δεν θα είσαι πια τόσο δυνατός, του έλεγε η Σίτσα Οδοντιβουρτσίτσα.
- Δίκιο έχει η κυρία μας, πρέπει να πλυθείς γιατί σε λίγο δε θα σε κάνει κανένας παρέα έτσι που θα βρωμάς, του είπαν τα διδυμάκια.
- Έλα φίλε μου μην κάνεις σα μωρό! του έλεγε η Ζούλα Τραπεζούλα.

Μάταιος κόπος, ο Νώντας αρνιόταν πεισματικά κι έτσι η δασκάλα του τον άφησε απογοητευμένη και στεναχωρημένη. Κι ο καιρός περνούσε....

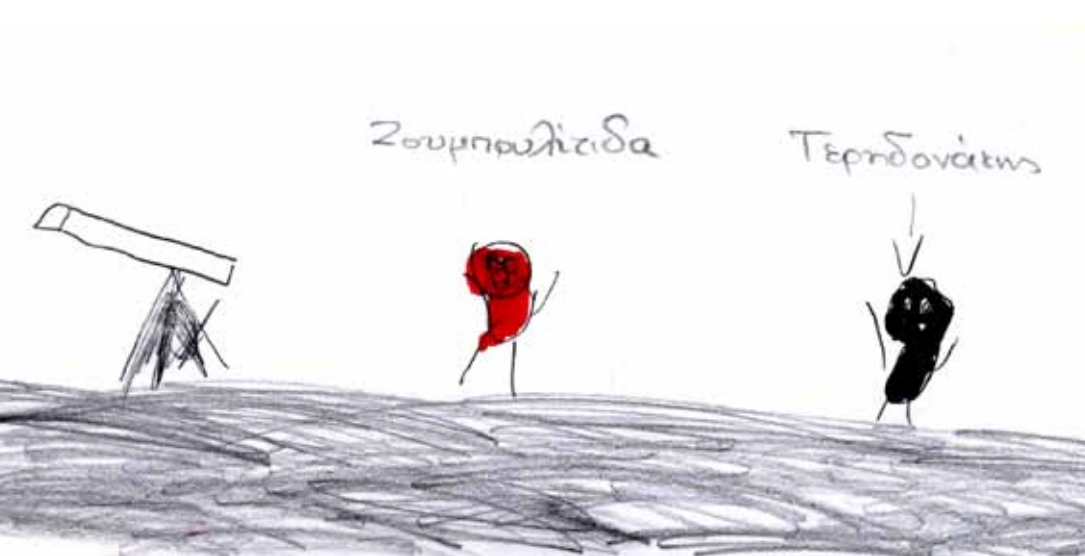

Σ' έναν πλανήτη διαφορετικό απ' όλους τους άλλους στον Ζαχαροπλανήτη, όπως τον έλεγαν, ζούσαν δύο εξωγήινα μικροσκοπικά «διαβολάκια». Ήταν ο μαυριδερός Τερηδονάκης και η στρουμπουλή κατακόκκινη αδερφή του, η Ζουμπουλίτιδα.

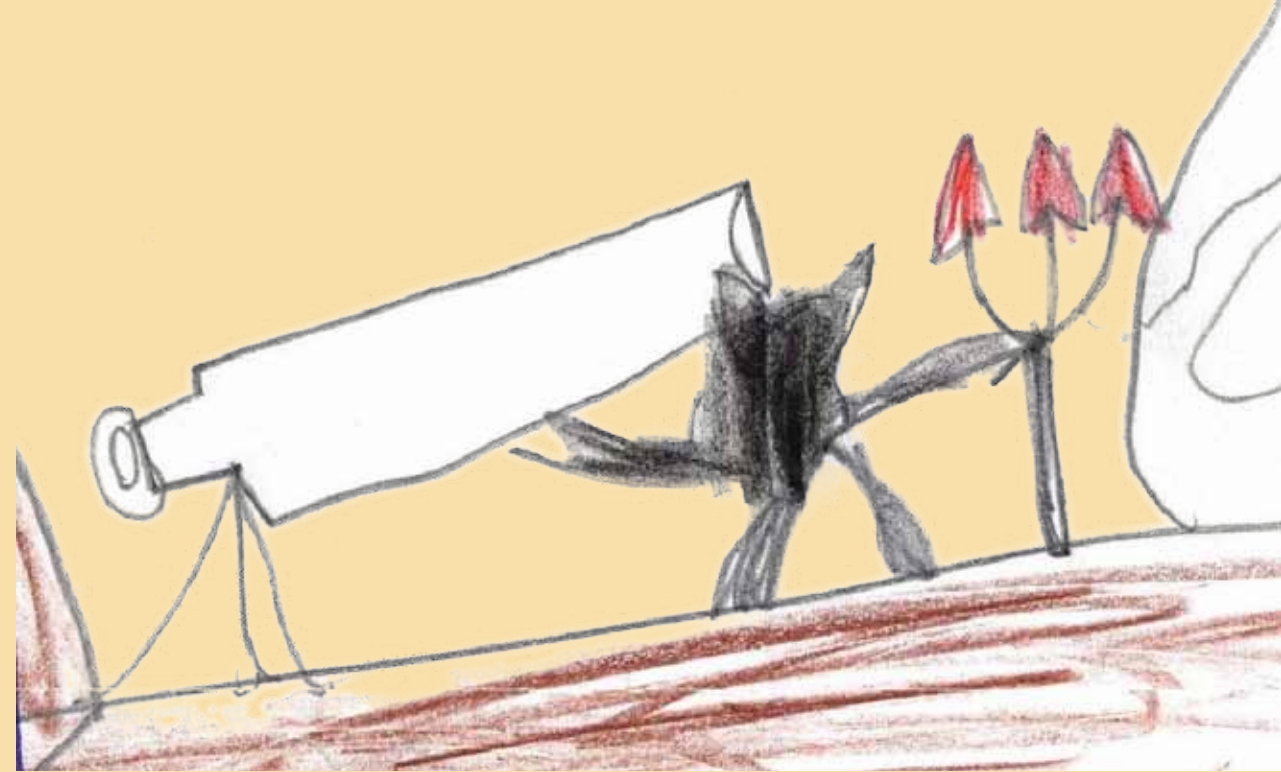

Ο Ζαχαροπλανήτης είχε όλων των λογίων τα γλυκά... τούρτες, ζαχαρωτά, γλιφιτζούρια, κοκάκια, γεμιστές σοκολάτες, παγωτά, τρούφες.

Εκεί λοιπόν ζούσαν ο Τερηδονάκης και η Ζουμπουλίτιδα που με το φαλακροπτερό τους κατασκόπευαν για πολύ καιρό την οδό Καλλιδόνη, την οποία είχαν βάλει στο «μάτι» κι ήθελαν από Καλλιδόνη να την κάνουν Βρομοδόνη.

Πολλές φορές είχαν προσπαθήσει να μπουν μέσα στην αστραφτερή γειονιά, όμως η συχνή καθαριότητα των μικρών φίλων μας δεν τους άφηνε να εγκατασταθούν εκεί. Έτσι τα δυο εξωγήινα «διαβολάκια» επέστρεφαν άπρακτα και θυμωμένα στον πλανήτη τους, περιμένοντας την κατάλληλη ώρα για να δράσουν.

- Τρέχα, Ζουμπουλίτιδα! Έλα να δεις τι γίνεται στην οδό Καλλιδόντη! φώναξε μια μέρα ο Τερηδονάκης που κοιτούσε με το φαλακρό τηλεσκόπιο.

Αμέσως η Ζουμπουλίτιδα πλησίασε και είδε όσα γινόταν με το Νώντα στην γειτονιά.

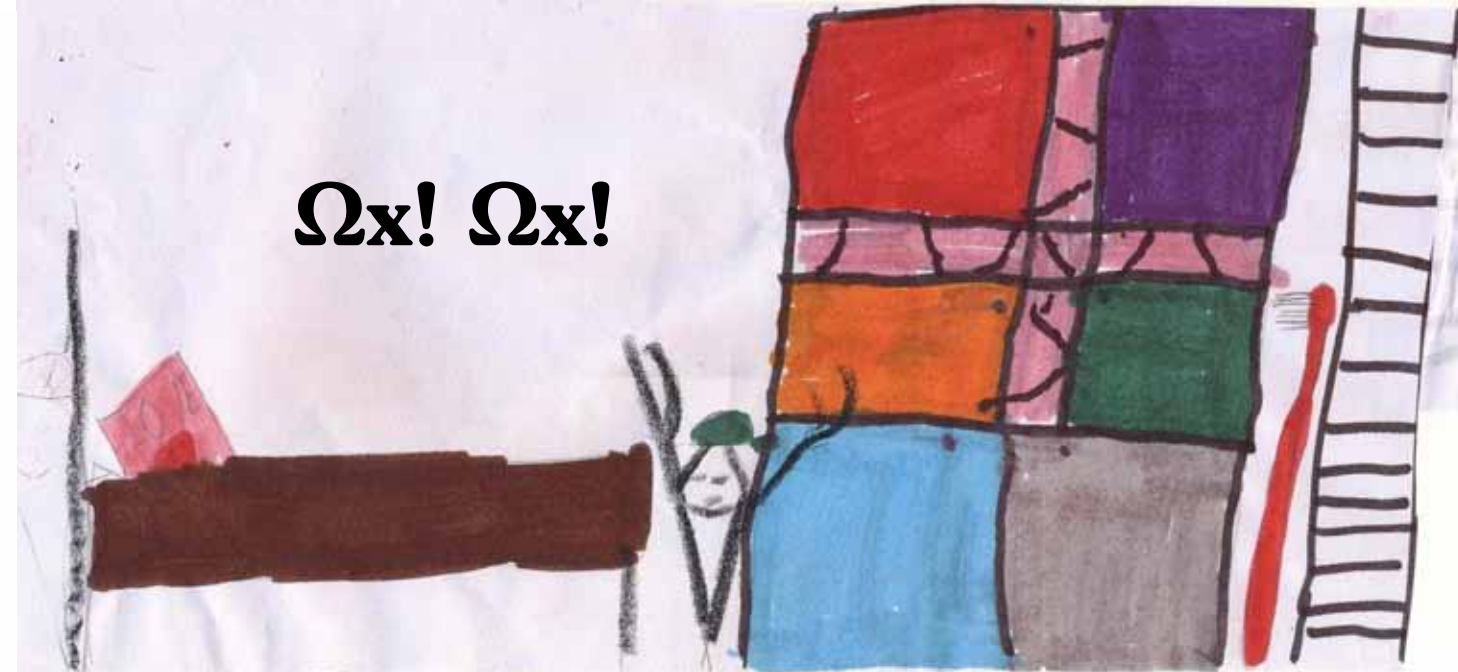
-Νομίζω, Τερηδονάκη μου, πως ήρθε η στιγμή που περιμέναμε τόσο καιρό, είπε κατενθουσιασμένη.

Χωρίς να χάσουν καιρό έφτιαξαν έναν παγωτοπούραυλο από τραγανό μπισκότο και τρεις μπάλες παγωτό βανίλια, σοκολάτα και φράουλα. Φόρεσαν τα καραμελωμένα αλεξίπτωτά τους, μπήκαν μέσα και ταξίδεψαν στην οδό Καλλιδόντη.

Προσγειώθηκαν στην γειτονιά και αμέσως κρύφτηκαν στο σπιτάκι του Νώντα. Γρήγορα έπιασαν δουλειά. Η Ζουμπουλίτιδα ανακάτευε και λέρωνε το ροζ σπιτάκι, ενώ ο Τερηδονάκης έσκαβε και μαύριζε τον φίλο μας.

Ωχ! Ωχ!

Όσοι ξαφνικά μια μέρα βογκητά πόνου ακούστηκαν ...

-Ακούσατε κάτι; ρώτησε η Μορφούλα τον Σωτηράκη και την Ζούλα.

-Νομίζω ότι κάτι άκουσα, απάντησε η Ζούλα.

-Μου μοιάζει με τη φωνή του Νώντα, είπε ο Σωτηράκης.

Οι τρεις φίλοι γρήγορα πήγαν κοντά στον φίλο τους για να δουν τι συμβαίνει. Και τότε τι να δουν...

Ο Νώντας είχε μαυρίσει, βογκούσε από τον πόνο και το σπίτι του ήταν κατακόκκινο και πρησμένο.

- Κάνε υπομονή, φίλε μας, θα σε βοηθήσουμε, του φώναξαν τα διδυμάκια.

- Πρέπει να φωνάξουμε αμέσως την Σίτσα Οδοντοβουρτσίσσα, είπε η Ζούλα.

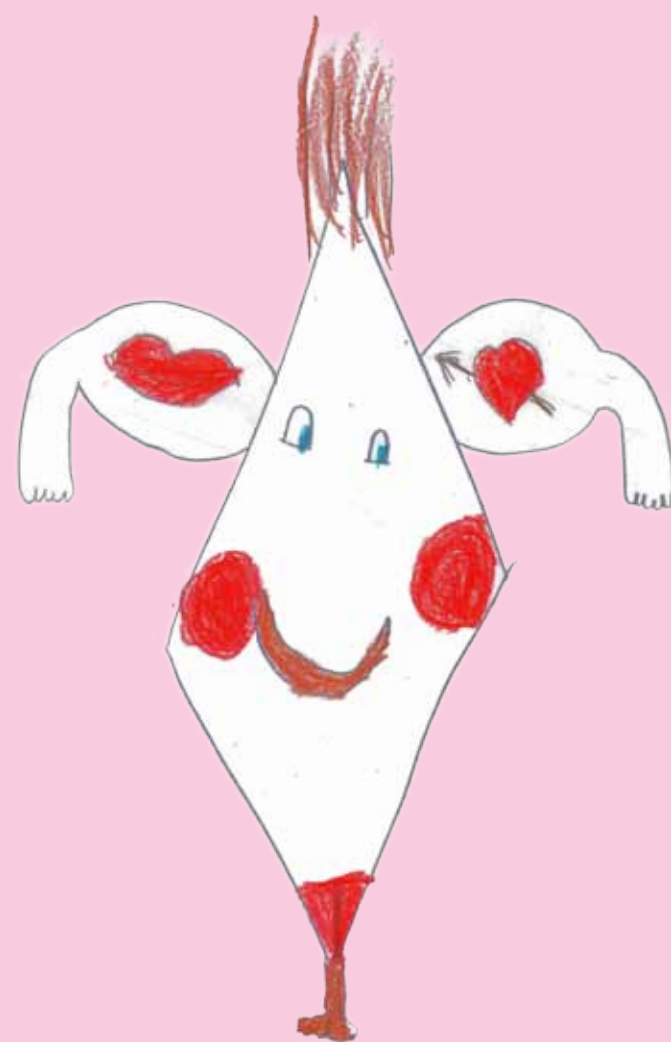
Σύντομα ήρθε η Σίτσα Οδοντοβουρτσίσσα και πλησίασε ανήσυχη τον Νώντα.

«Δυστυχώς δεν μπορώ να κάνω τίποτα εγώ. Μόνο ο κύριος Σταμάτης ο οδοντογιατρός μπορεί να τον βοηθήσει», είπε.

Σε λίγο, άπλετο φως έπεσε στην οδό Καλλιδόντη και ένας μεγενθυτικός φακός κοιπούσε επίμονα τον άρρωστο Νώντα.

Ένα εργαλείο, που τον λένε τροχό, άρχισε προσεκτικά να καθαρίζει τον Νώντα. Έβγαλε τον Τερηδονάκη και τη Ζουμπουλίτιδα και μια κρέμα κάλυψε την τρύπα που υπήρχε.

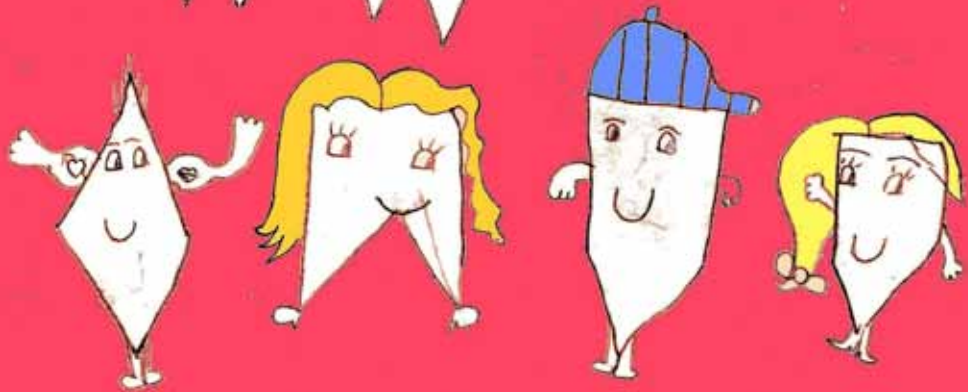

Έτσι ο φίλος μας ο Νώντας άρχισε να αισθάνεται πολύ καλύτερα.

Ακολούθησε κατά γράμμα όλες τις οδηγίες του κύριου Σταμάτη και γρήγορα έγινε καλά. Τώρα πια μόλις έβλεπε την κυρία Σίτσα ...

«Κυρία! Κυρία! Μπορείτε σας παρακαλώ να πλύνετε πρώτα εμένα;» της έλεγε με αγωνία.

Έγινε πάλι δυνατός και δεν έχανε την ευκαιρία να το δείχνει.

Όλοι ευχαριστήθηκαν που ο Νώντας Κυνόδοντας έγινε καλά και οι τέσσερις φίλοι αγκαλιασμένοι τραγουδούσαν:

*Είμαστε όμορφοι πολύ,
καθαροί κι αστραφτεροί!
Είμαστε δόντια γερά,
δυνατά και κοφτερά!*

Έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Όσο για τον Τερηδονάκη και τη Ζουμπουλίτιδα, Έ.. αυτοί κατάλαβαν πια πως στην οδό Καλλιδόντη δεν πρόκειται να ξαναμπούνε κι έτσι ετοίμασαν τα σχέδια τους για άλλες γειτονιές...

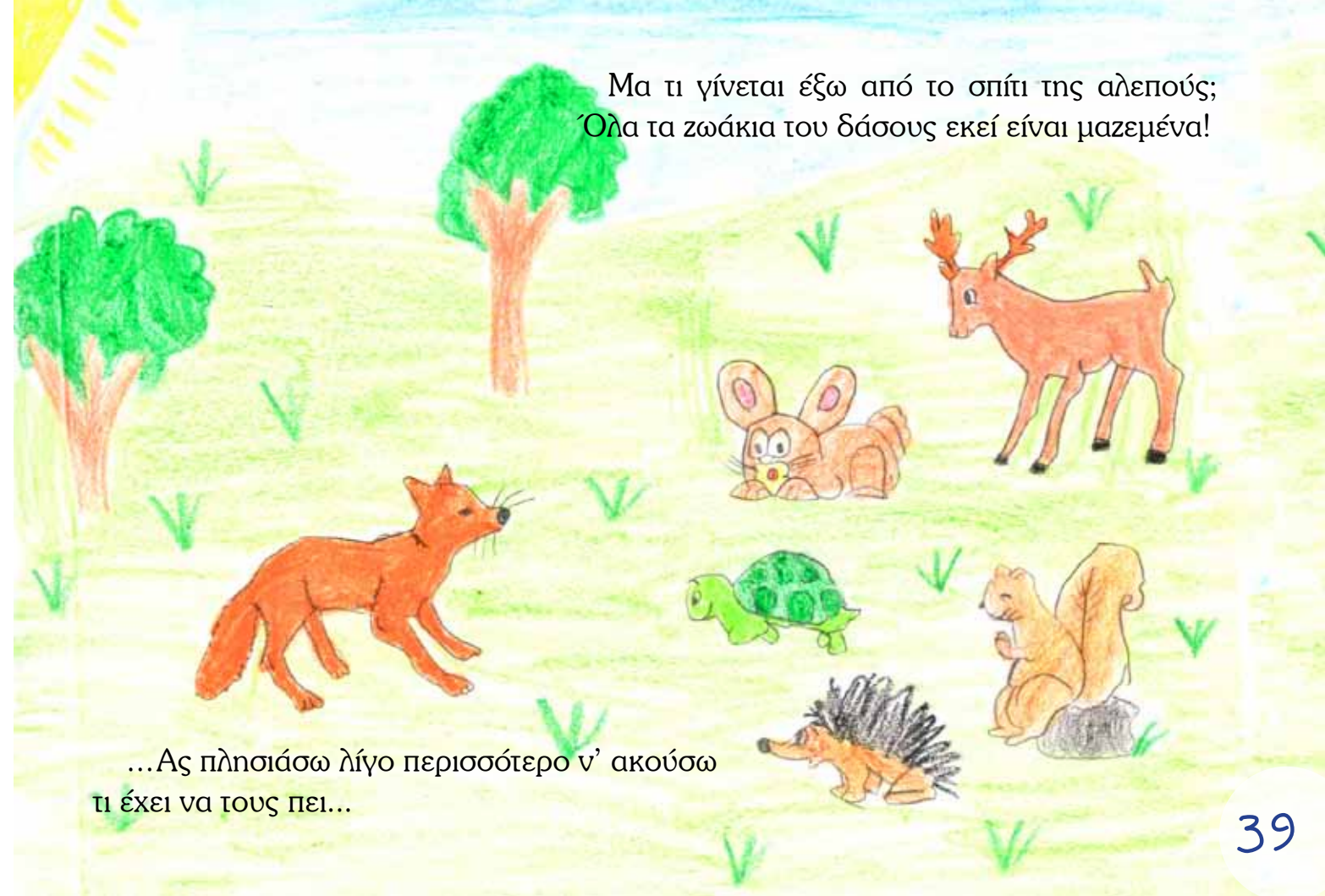
ΤΕΛΟΣ

Τα γενέθλια
του Τιγράκη

32

Μα τι γίνεται έξω από το σπίτι της αλεπούς;
Όλα τα ζώακια του δάσους εκεί είναι μαζεμένα!

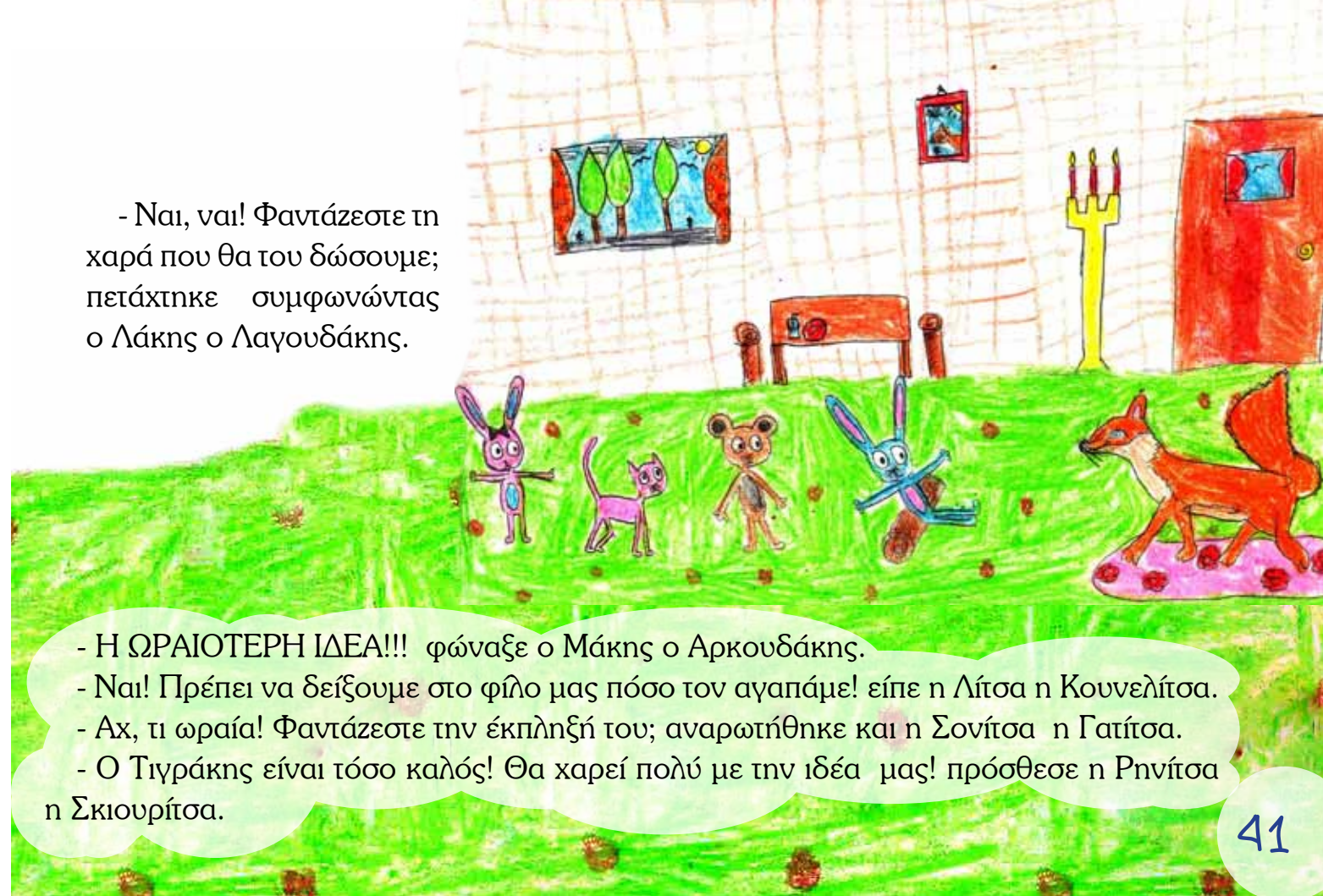

...Ας πλησιάσω λίγο περισσότερο ν' ακούσω
τι έχει να τους πει...

- Φίλοι μου, πρώτα πρώτα θέλω να σας ευχαριστήσω που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μου. Όπως ξέρετε, σε λίγες μέρες είναι τα γενέθλια του φίλου μας του Τιγράκη. Σκέφτηκα λοιπόν πως θα ήταν πολύ ωραίο αν του κάναμε όλοι μαζί ένα πάρτι έκπληξη!

- Ναι, ναι! Φαντάζεστε τη χαρά που θα του δώσουμε; πετάχτηκε συμφωνώντας ο Λάκης ο Λαγουδάκης.

- Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΙΔΕΑ!!! φώναξε ο Μάκης ο Αρκουδάκης.

- Ναι! Πρέπει να δείξουμε στο φίλο μας πόσο τον αγαπάμε! είπε η Λίτσα η Κουνελίτσα.

- Αχ, τι ωραία! Φαντάζεστε την έκπληξή του; αναρωτήθηκε και η Σονίτσα η Γατίτσα.

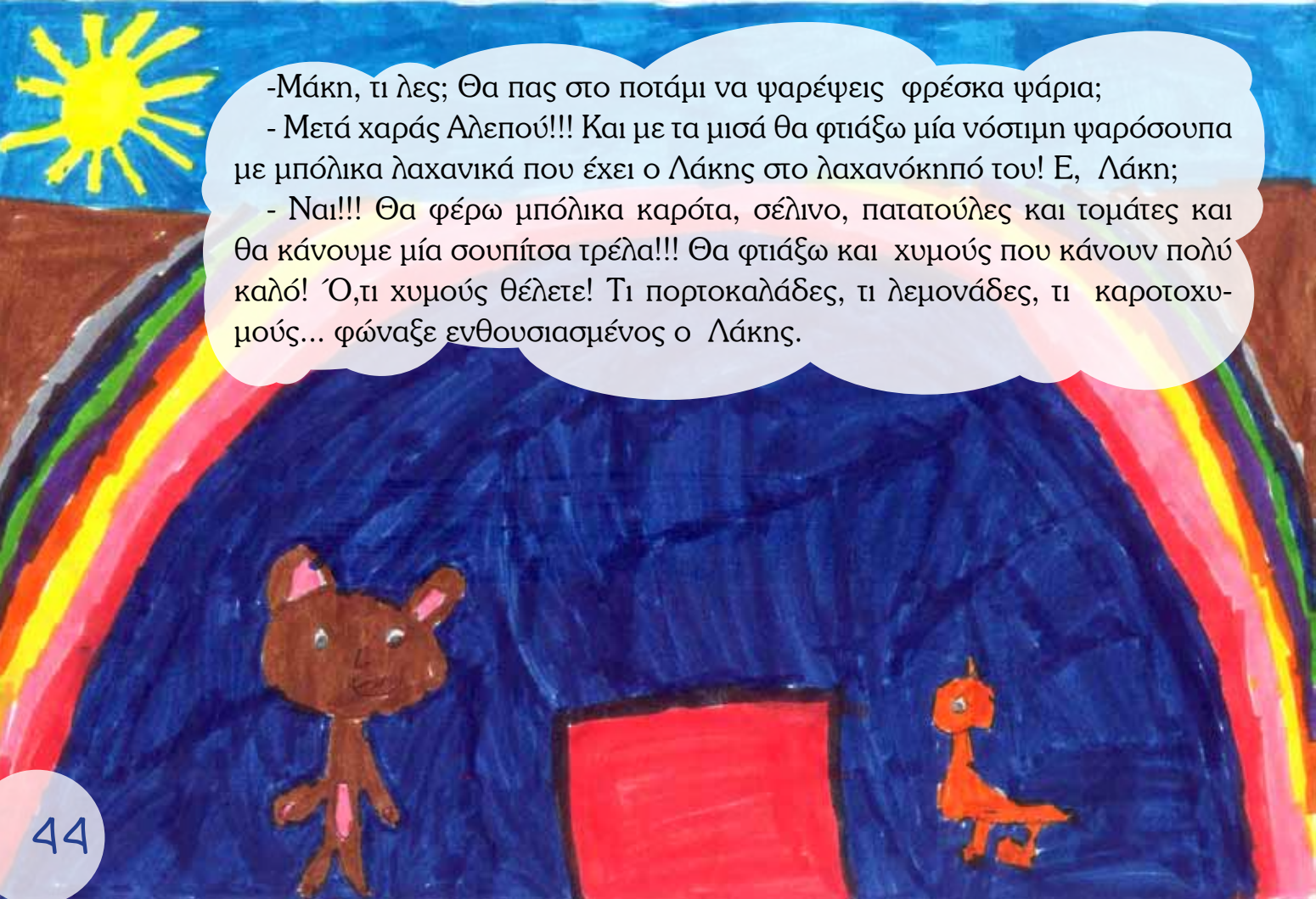
- Ο Τιγράκης είναι τόσο καλός! Θα χαρεί πολύ με την ιδέα μας! πρόσθεσε η Ρηνίτσα η Σκιουρίτσα.

- Χαίρομαι φίλοι μου που σας άρεσε η ιδέα μου! είπε γεμάτη χαρά η αλεπού. Αφού, λοιπόν, συμφωνούμε, πρέπει να αρχίσουμε τις ετοιμασίες! Δε μας μένει πολύς χρόνος! Τα γενέθλιά του είναι σε τρεις ημέρες και πολλές δουλειές μας περιμένουν. Πρέπει να στολίσουμε το ξέφωτο, έχουμε να φτιάξουμε και τα φαγητά... Όλοι ξέρουμε πως ο Τιγράκης προσέχει τη διατροφή του και θέλει να τρέφεται σωστά για να είναι υγιής και δυνατός!

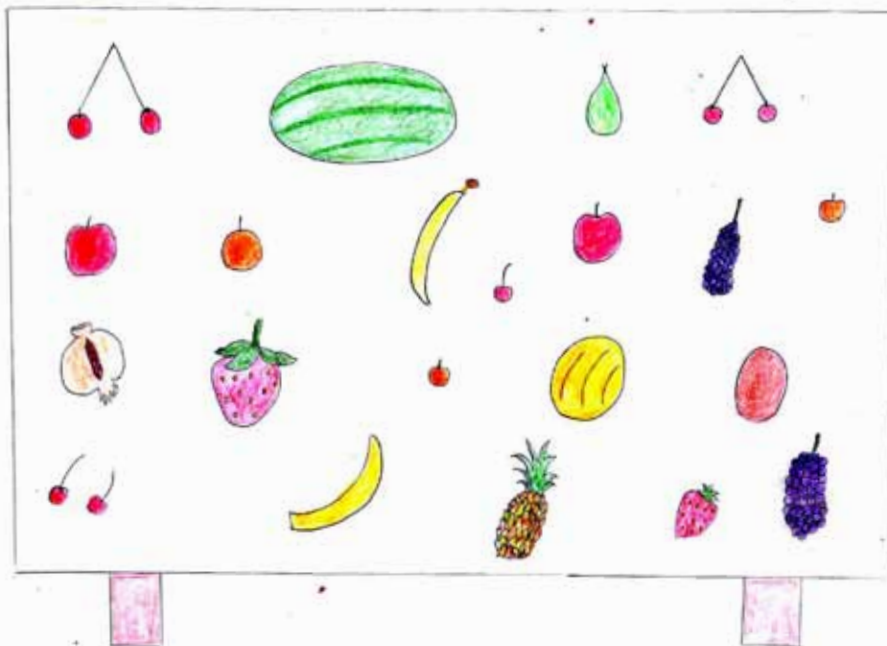

- Αχ, ναι! Εγώ βρήκα κιόλας τι θα φτιάξω! Ο Τιγράκης λατρεύει το τυρί. Γι' αυτό λοιπόν κι εγώ θα φτιάξω μία λαχταριστή τυρόπιτα και πολλά ορεκτικά! Μπορώ να φτιάξω και τις σαλάτες... Κατακόκκινες τομάτες με μπόλικο λαδάκι, φρέσκο καταπράσινο μαρουλάκι, ψιλοκομμένη λαχανοσαλάτα με μπόλικο καρότο!!! Φώναξε η Σονίτσα η γατίτσα.

- Πολύ ωραία η ιδέα σου Σονίτσα! είπε αμέσως η αλεπού.

-Μάκη, τι λες; Θα πας στο ποτάμι να ψαρέψεις φρέσκα ψάρια;
- Μετά χαράς Αλεπού!!! Και με τα μισά θα φτιάξω μία νόστιμη ψαρόσουπα με μπόλικά λαχανικά που έχει ο Λάκης στο λαχανόκηπό του! Ε, Λάκη;
- Ναι!!! Θα φέρω μπόλικά καρότα, σέλινο, πατατούλες και τομάτες και θα κάνουμε μία σουπίτσα τρέλα!!! Θα φτιάξω και χυμούς που κάνουν πολύ καλό! Ό,τι χυμούς θέλετε! Τι πορτοκαλάδες, τι λεμονάδες, τι καρτοχυμούς... φώναξε ενθουσιασμένος ο Λάκης.

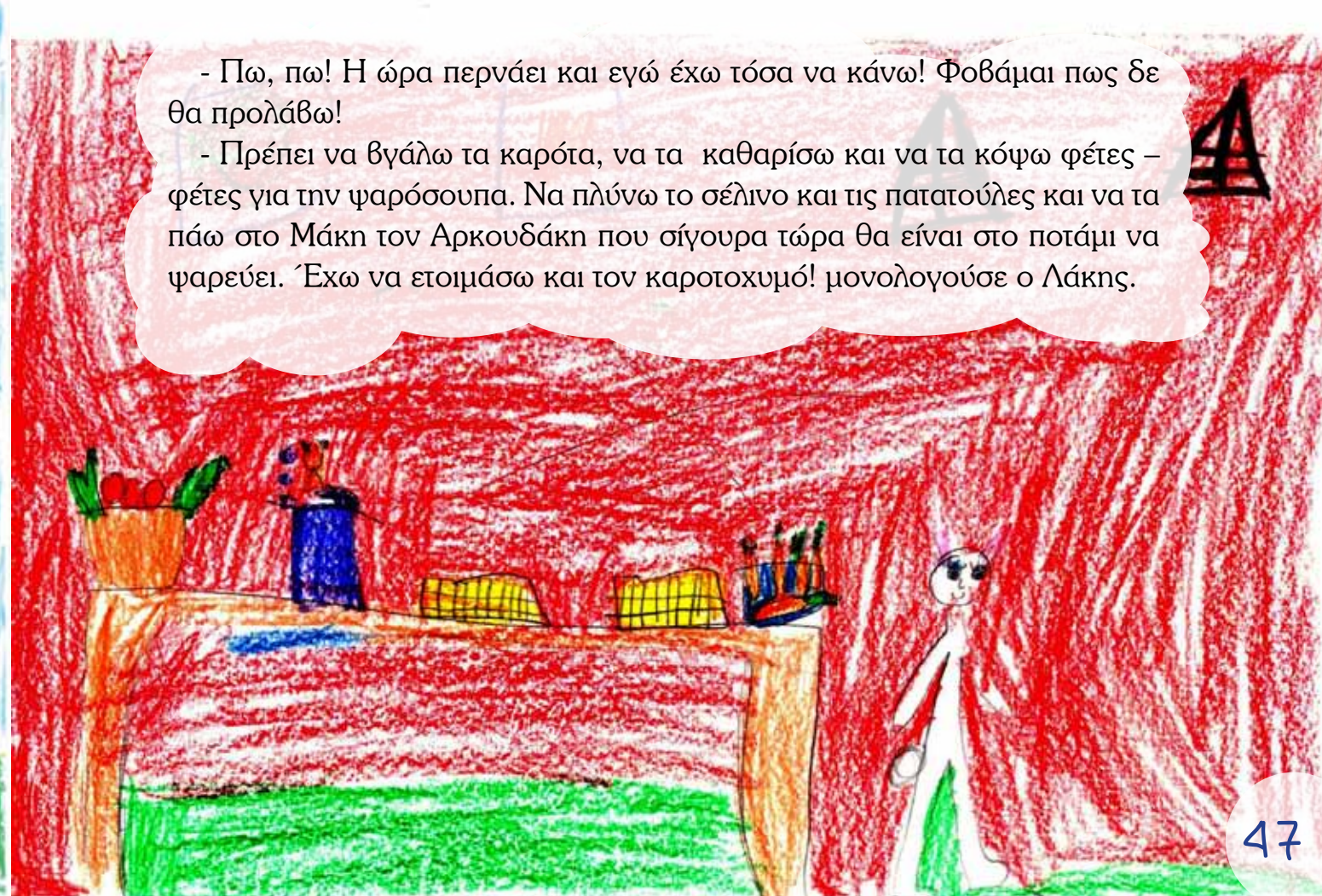
- Χαίρομαι, φίλοι μου, που βλέπω πόσο αγαπάτε τον Τιγράκη. Όμως έχουμε ξεχάσει το πιο σημαντικό! είπε η Αλεπού.
- Τι ξεχάσαμε; φώναξαν όλα μαζί τα ζωάκια.
- Την τούρτα! Φώναξε η Λίτσα. Γίνεται πάρτι γενεθλίων χωρίς τούρτα; Αυτή θα την αναλάβω εγώ! Θα τη στολίσω με κατακόκκινες φράουλες, τραγανά κερασάκια και αρωματικές μπανάνες!
- Εμπρός, λοιπόν φίλοι μου! Χρόνο πολύ δεν έχουμε! Ας αρχίσουμε τις ετοιμασίες! είπε η αλεπού.

Στο σπίτι του Λάκη...

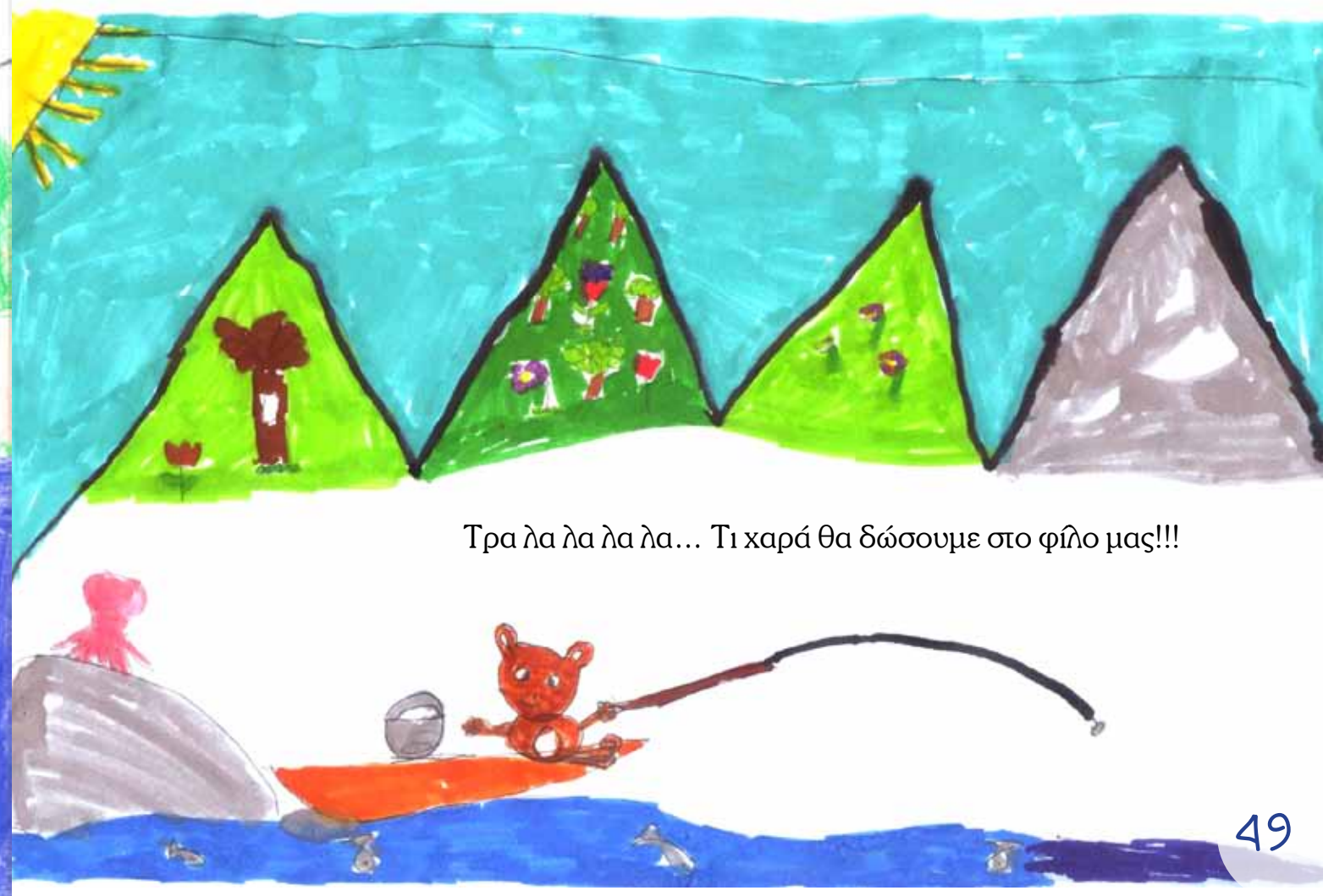
- Πω, πω! Η ώρα περνάει και εγώ έχω τόσα να κάνω! Φοβάμαι πως δε θα προλάβω!

- Πρέπει να βγάλω τα καρότα, να τα καθαρίσω και να τα κόψω φέτες – φέτες για την ψαρόσουπα. Να πλύνω το σέλινο και τις πατατούλες και να τα πάω στο Μάκη τον Αρκουδάκη που σίγουρα τώρα θα είναι στο ποτάμι να ψαρεύει. Έχω να ετοιμάσω και τον καρτοχυμό! μονολογούσε ο Λάκης.

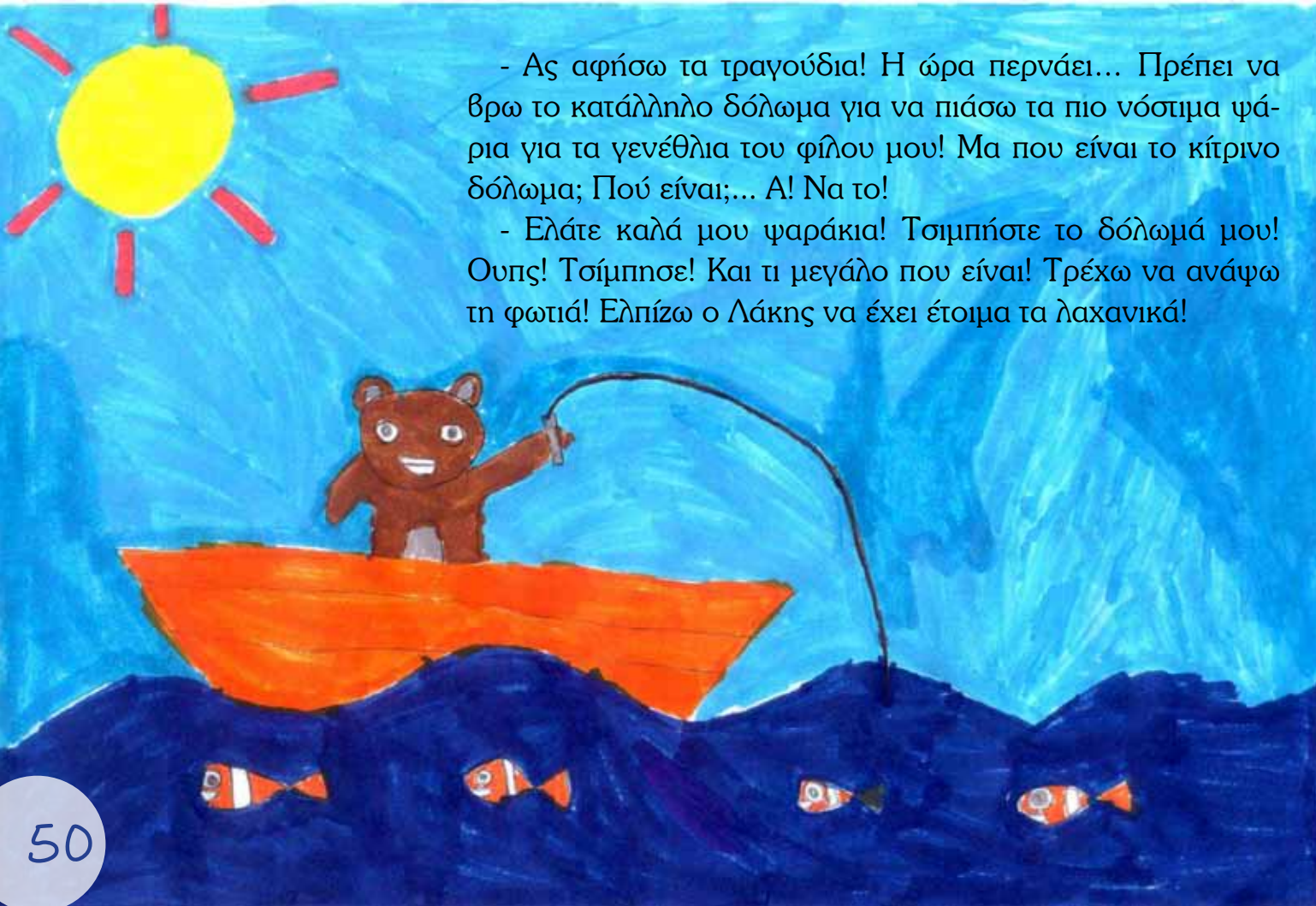
- Ας μπω στη βαρκούλα μου να πάω στα βαθιά, μήπως σταθώ τυχερός και πιάσω κανένα μεγαλύτερο ψάρι...

Τρα λα λα λα... Τι χαρά θα δώσουμε στο φίλο μας!!!

- Ας αφήσω τα τραγούδια! Η ώρα περνάει... Πρέπει να βρω το κατάλληλο δόλωμα για να πιάσω τα πιο νόστιμα ψάρια για τα γενέθλια του φίλου μου! Μα που είναι το κίτρινο δόλωμα; Πού είναι;... Α! Να το!

- Ελάτε καλά μου ψαράκια! Τσιμπήστε το δόλωμά μου! Ουπς! Τσίμπησε! Και τι μεγάλο που είναι! Τρέχω να ανάψω τη φωτιά! Ελπίζω ο Λάκης να έχει έτοιμα τα λαχανικά!

- Λάκη, Λάκη έτοιμα τα καρότα; Έπιασα ένα μεγάλο ψάρι! Τρέξε να το δεις! Φώναξε στο φίλο του ο Μάκης ο αρκουδάκης.

- Πω, πω τι μεγάλο ψάρι! Γρήγορα να το βάλουμε στη φωτιά! Τα λαχανικά τα έχω έτοιμα!

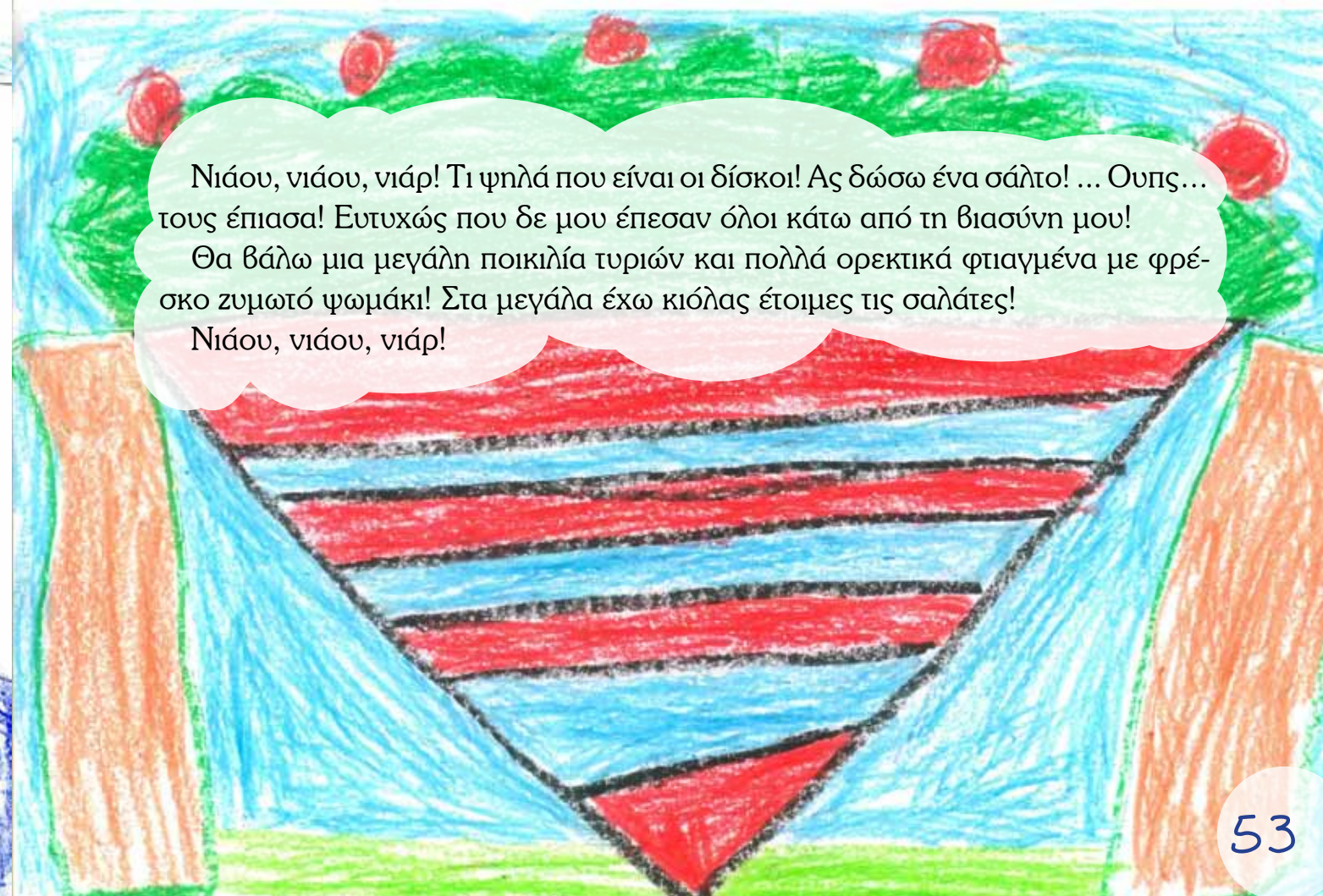
- Ουφ! Έτοιμο το παντεσπάνι!
Του έβαλα και καστανή ζάχαρη για
να είναι πιο υγιεινό! Θα τη στολίσω
και με τα φρέσκα φρούτα για να εί-
ναι όμορφη!

Νιάου, νιάου, νιάρ! Τι ψηλά που είναι οι δίσκοι! Ας δώσω ένα σάλτο! ... Ουψ...
τους έπιασα! Ευτυχώς που δε μου έπεσαν όλοι κάτω από τη βιασύνη μου!

Θα βάλω μια μεγάλη ποικιλία τυριών και πολλά ορεκτικά φτιαγμένα με φρέ-
σκο ζυμωτό ψωμάκι! Στα μεγάλα έχω κιόλας έτοιμες τις σαλάτες!

Νιάου, νιάου, νιάρ!

Στο ξέφωτο έχουν αρχίσει και εκεί οι προετοιμασίες...

- Αλεπού, κυρά Αλεπού!
Έτοιμα τα φαγητά μας! Έλα
να τα δεις κι εσύ!

- Μπράβο, φίλοι μου! Κά-
νατε εξαιρετική δουλειά!
Πάμε τώρα όλοι στο ξέφωτο!

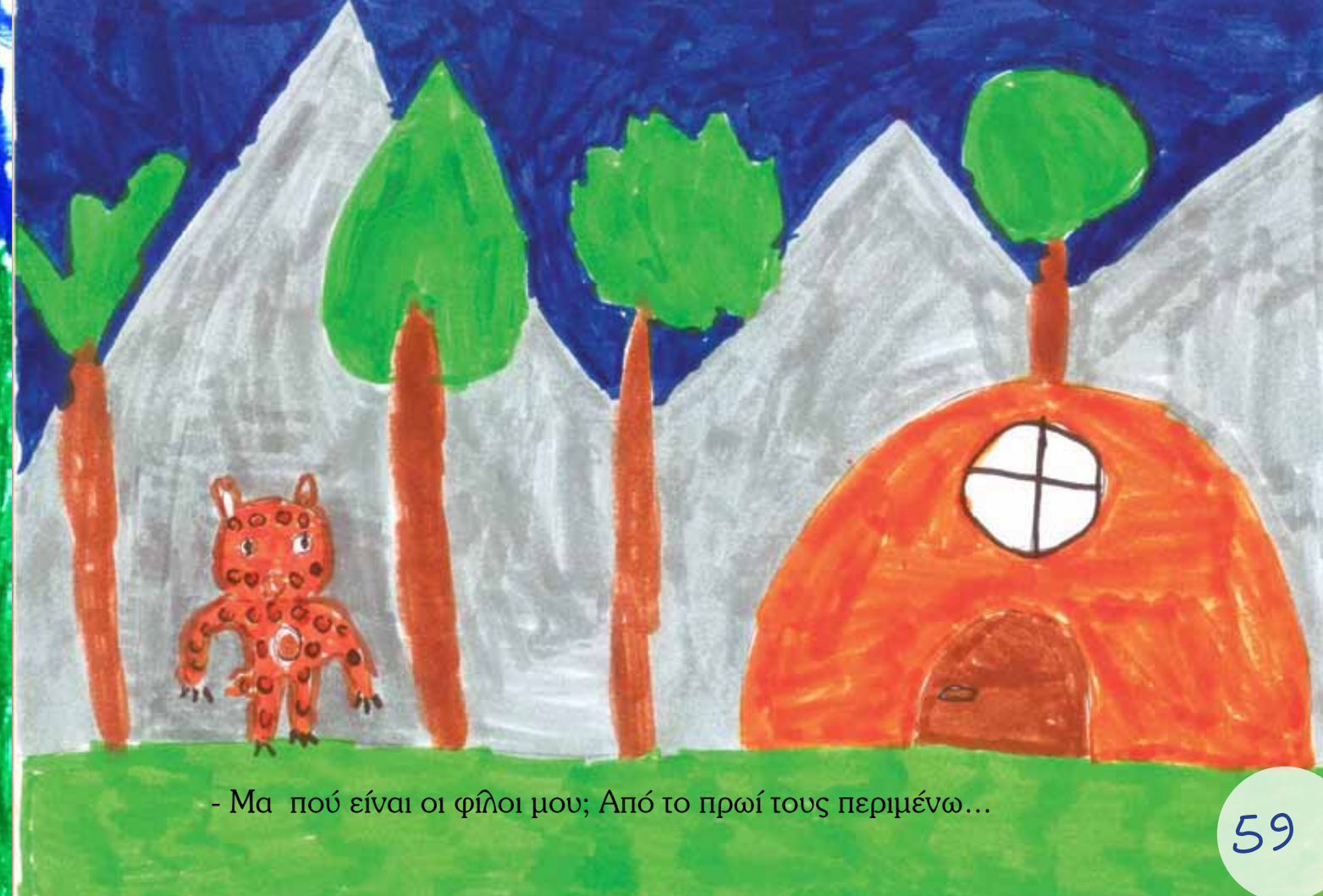

56

- Αφού τα έχουμε όλα έτοιμα, τρέξε Μάκν να φέρεις τον Τιγράκη.
Προς Θεού όμως, το νου σου μην καταλάβει τίποτα!

57

- Μα πού είναι οι φίλοι μου; Από το πρωί τους περιμένω...

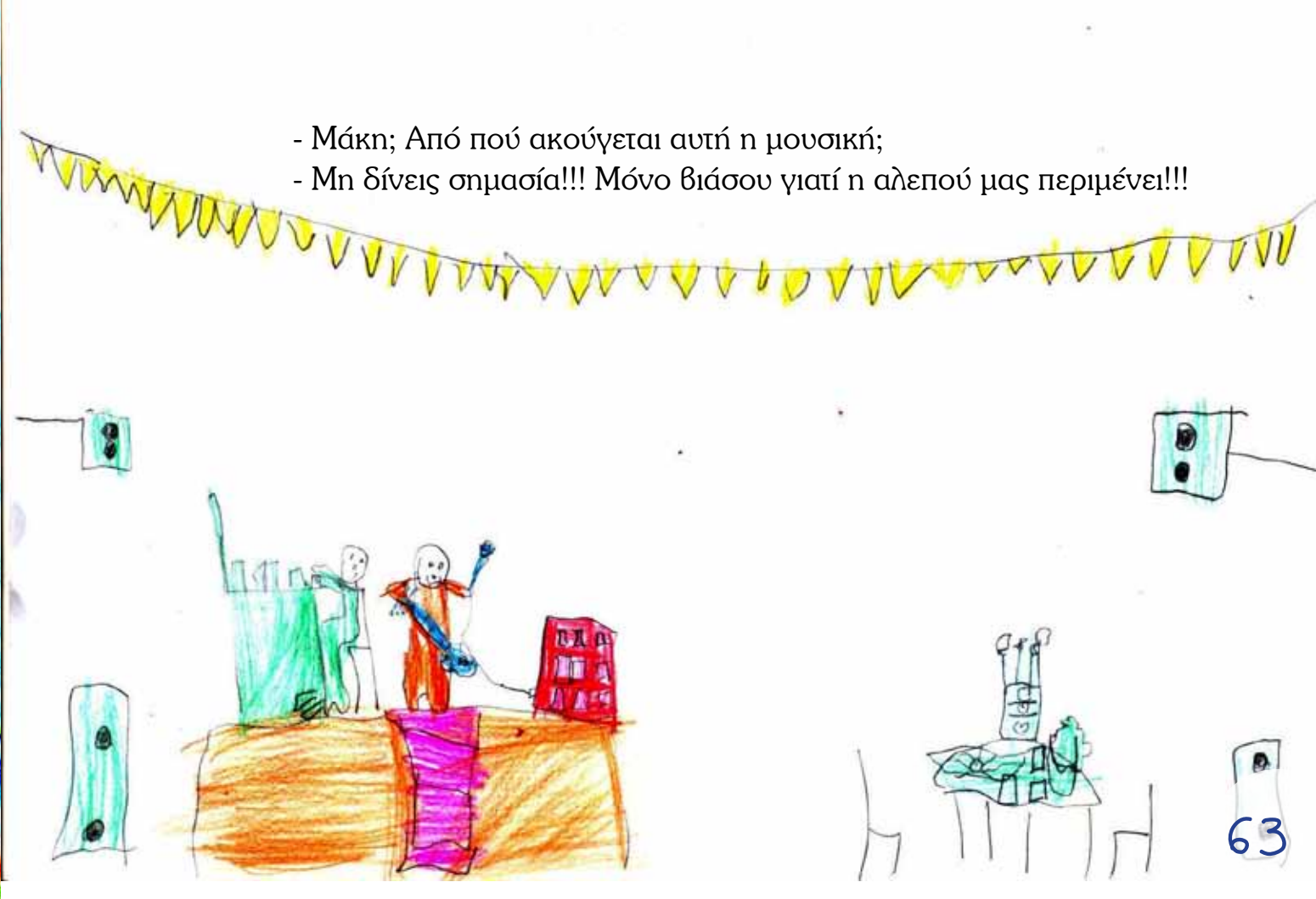
- Τι δυστυχισμένος που είμαι... Έφτασε κιόλας απόγευμα κι ούτε ένας από τους φίλους μου δε με θυμήθηκε... Απ' το πρωί περιμένω και κανένας δε φάνηκε...
Ας μπω στο σπιτάκι μου...

Τακ τακ τακ τακ!!!
- Τιγρράαααακν, Τιγρράαααακν!!! Πάμε γρήγορα στο ξέφωτο που είναι η κυρά Αλεπού και θέλει να ζητήσει τη συμβουλή μας για τη σκεπή που φτιάχνει στο σπιτάκι της!!!
«Τι δυστυχία... Κι εγώ που νόμιζα πως ήρθαν να μου ευχηθούν για τα γενέθλιά μου...»

- Βιάσου Τυράκη!!! Το ζήτημα επείγει!!!

- Μάκη; Από πού ακούγεται αυτή η μουσική;
- Μην δίνεις σημασία!!! Μόνο βιάσου γιατί η αλεπού μας περιμένει!!!

*Να ζήσεις Τιγράκη
και χρόνια πολλά,
μεγάλος να γίνεις,
με άσπρα μαλλιά!!!*

- Φίλοι μου... κι εγώ που νόμιζα πως με ξεχάσατε...
Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!
Εμπρός! Ας διασκεδάσουμε όλοι μαζί!!!

ΤΕΛΟΣ

